

922.

**Rozporządzenie Ministrów: Skarbu
i Sprawiedliwości**

z dnia 14 listopada 1924 r.

o lichwie pieniężnej.

Na mocy §§ 2, 4, 5, 8 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 roku o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 56, poz. 574) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi obowiązane są przedstawić właściwemu izbowi skarbowym najpóźniej do dnia 5 każdego miesiąca wykazy:

- a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów i prowizyj:
  - 1) przy dyskoncie weksli;
  - 2) na rachunkach debetowych otwartego kredytu;
  - 3) od pożyczek terminowych;
  - 4) od pożyczek na zastaw papierów wartościowych i towarów;
  - 5) od pożyczek na zastaw ruchomości z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przyczem należy podać osobno wysokość wynagrodzenia pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowanie i szacowanie;
  - 6) od gwarancyj udzielanych z tytułu eksportu;
  - 7) od gwarancyj udzielanych w formie indosu na wekslu i innych;
- b) najwyższych opłat pobieranych jednorazowo przy czynnościach:
  - 1) inkasa;
  - 2) zleceń giełdowych;
  - 3) wystawianych zaświadczeń walutowych;
  - 4) wydania akredytywy.

Za datę przedstawienia uważaną będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem.

§ 2. Podawane w wykazach korzyści majątkowe przy czynnościach kredytowych nie mogą przekraczać 24⁰/₀ w stosunku rocznym.

Przepis zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych w rzeczywistej ich wysokości, oraz prowizji obrotowej na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać 1/4⁰/₀ kwartalnie od większej strony obrotu po potrąceniu salda i pozycji frankowanych.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, podane w wykazach korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 24⁰/₀ w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizyj od udzielanych pożyczek oraz aż do odwołania 3⁰/₀ miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie.

§ 3. Umowy o pożyczki pieniężne zawarte po dniu 1 lipca 1924 r., a przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy przewidziane w § 2 niniejszego rozporządzenia, nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Izby skarbowe nie później niż w dniu 10 każdego miesiąca odsyłają otrzymane wykazy wraz z odpowiednim spisem do Ministerstwa Skarbu. Jednocześnie izby nadsyłają listę instytucyj bankowych, które wymienionych wykazów w terminie nie nadesłały.

§ 5. Kontrola nad wykonaniem przepisów zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 56, poz. 574) oraz w rozporządzeniu niniejszem przez spółdzielnie, trudniące się czynnościami bankowymi i należące do związków rewizyjnych (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach—Dz. U. R. P. № 111, poz. 733), może być na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu powierzona związkom rewizyjnym.

§ 6. Spółdzielnie należące do tych związków rewizyjnych, które uzyskały prawo kontroli na podstawie § 5 niniejszego rozporządzenia, czynią zadość obowiązkowi przewidzianemu w § 1 tegoż rozporządzenia, przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwym związkom rewizyjnym.

W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów zawartych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia związek rewizyjny obowiązany jest zawiadomić o tem właściwą władzę skarbową II instancji.

§ 7. Winni przekroczenia przepisu zawartego w § 2 niniejszego rozporządzenia ulegają karze przewidzianej w § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 56, poz. 574).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1924 r. Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 684) i z dnia 18 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 808) oraz rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 1 września 1924 roku (Dz. U. R. P. № 78, poz. 758).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*